

Хэмидуллина, Р. Мәктәп еллары күнел түрендә: [хатирәләр янартып] / Р.Хэмидуллина // Яшел Үзән. – 2024. – 13 сентябрь.

МӘКТӘП ЕЛЛАРЫ КҮНЕЛ ТҮРЕНДӘ

Олы тормыш юлыннан барганда берәү дә үткән елларына әйләнеп карамый калмый. Һәр кеше кайгы-хәсрәтсез, мәшәкәтсез балачагын, мәктәп елларын сагынып искә ала. Һәркемгә үзе укыган белем уагы, укытучылары, сыйныфташлары кадрле һәм якин.

Кайда соң, кайда, шау-гөр килешеп,
Уйнап, көлешеп укыган чаклар!

Мәктәп еллары – һәркемнең кабатланмас матур бер мизгеле. Күнел түрләренә мәңге жуелмас шатлыктар, онытылмас истәлекләр нәкъ менә шул чорда салына. Кыңгыраулы мәктәп сукмагынан, зур тормыш юлына чыгып киткәнгә инде 45 ел вакыт үтеп киткән. Аздырмы бу, күптерме... әмма еллар узган, безнең чәчләргә дә чаллар төшкән, барыбыз да әби-бабай булган, саллы гына тормыш тәжрибәсе туплаган.

Шушы елда Норлат урта мәктәбен тәмамлаганга 45 ел булды һәм шул уңайдан сабакташлар, чордашлар очраштык.

Без, Мулла Иле авылы егет-кызлары, Норлат мәктәбендә 9-10нчы сыйныфларны укыдык. Мәктәпкә балалар төрле авыллардан: Норлат, Тау Иле, Бакырчы, Күгәй, Күгеш, Айдар, Әрә, Татар Исламы, Мулла Иленнән жыелганнар иде. Мулла Иленнән генә дә 13 бала йөрәп, белем алдык. 10нчы «А» да – 32, «Б» да 39 укучы иде. Барлығы – 71. Бүгенге чор авыл мәктәпләрендәге укучылар белән чагыштырганда, бу – шаккатмалы саннар. Очрашуга ике класстан шуларның 22се генә килә алган. Арабызда укуны тәмамлаганнан бирле бер тапкыр да күрешмәгән, очрашмаган сабакташларыбыз да бар.

Бу очрашуга без ярты ел алдан эзерләнә башладык. Хәзерге чорның шунысы яхшы, кем белән телисен, шуның белән Ватсап, социаль челтәрләрдә вертуаль сөйләшүләр алып барырга мөмкин. Очрашуга Норлат мәктәбендә сигезенче сыйныфны тәмамлап, төрле уку йортларына укырга киткән чордашлар да килгән иде. Күрешү кичәсен чордашлар очрашуы дип тә атап булыр иде. Мин үзем очрашуга, бик күп сабакташларым кебек, атлап түгел, күңелем белән очып бардым.

Очрашуыбыз июль аеның иң матур, иң кызу көннәренә берсендә булды. Мәктәп бинасы белән янәшәдә урнашкан мәдәният йортынан яңгыраган көйләр безнең күңелләргә бәйрәм оеткыларын салды.

Миңа кадәр мәктәп янына өч машина килеп өлгергән. Елмаюлы карашым белән килүчеләрне каршылаучы егет-кызларны күзәтәм, яннарына килеп, танырга тырышам. Мозаффаров Рәмисне (Норлаттан), Зарифуллин Фирдәвес, Ильясов Зөфәр (Күгештән), Ганиев Зөфәр (Мулла Иленнән), Нуруллина Флера, Минһажева Илсәяр (Тау Иленнән), Гыймадиев Гомәр, Гатауллин Равил, (Норлаттан), танийм бит әле. Озак көттерми «А» сыйныфында укыган Норлат авылы кызлары Зыятдинова Фәридә, Гыйбадуллина Гөлнур, Кашапова Рәмзия, Мингалиева Саниялар, Күгәй авылыннан Зәбихуллина Резедә, Фәйзрахманова Роза, Татар Исламы авылыннан Заһидуллина Наилә килделәр. Сигезенче сыйныфтан соң киткән Гайнуллин Илшат, Шаһидуллин Рөстәм, Хөсниеф Тәлгат, Гайнетдинова Резедә (Норлаттан), Жәләлов Әсхәт тә (Тау Иленнән), сыйныфташларны сагынып, бик теләп очрашуга килгәннәр. Үсмер елларына кайткан кебек, күңелле итеп исәнләшеп, кочаклашып күрешкәннән соң, мәктәп бинасына үттек. 45 ел узмаган да кебек. Мәктәпкә алып менә торган шул ук баскыч. Без укыган мәктәпнең беренче катын балалар бакчасы итеп үзгәрткәннәр. Мәктәп янында шаулап утырган каен, нарат агачларын матур-матур чәчәкләр алыштырган. Янәшәдә яңа бина өлгерткәннәр. Шау-гөр килеп, әйтерсен, беренче сентябрь көне, яңа бинага үтәбез. Туктап, һәр мизгелне сурәткә төшереп калырга тырышабыз. Яңа мәктәпнең озын коридоры аша, безнең аяк тавышларын саклаган идәннәренә шыгырдатып, үзәбез укыган мәктәпнең икенче катына узабыз. Мәктәпнең безгә кадерле өлешен саклаганнары өчен, житәкчеләренә эчтән генә рәхмәтемне укыйм.

Хәзерге мәктәп белән яқыннан таныштыруны инде күп еллар Норлат мәктәбендә укытучы булып эшләүче сабакташыбыз Гыйбадуллина Гөлнур бик теләп үзенә алды. Икенче каттагы коридорда мәктәп тарихына бәйле фотосурәтләр урын алган. Мәктәбебезне төрле елларда житәкләгән житәкчеләрнең, укытучыларыбызның фотосурәтләрен күрү күңелләренә жылкендерде. Төрле елларда мәктәпне тәмамлап, бүгенге көндә фән кандидатлары, галимнәр, гомумән, күренекле шәхесләр булып ирешкәннәрнең фотосурәтләрен күрү шатлык өстенә шатлык өстәде. Алар арасында безнең чыгарылыштан Татарстан Язучылар берлеге әгъзасы, язучы Фирдәвес Зарифуллинның (Күгештән), Татарстанның атказанган мәдәният хезмәткәре Роза Гыйззәтуллинаның (Мулла Иленнән) да булуы аеруча горурлык хисе уятты. Биредә Әфган, Чечня, бүгенге көн сугыш батырларының фотосурәтләре дә тиешле урын алган. Мәктәпнең бер бүлмәсендә туган якны өйрәнү музей оештырганнар. Музейның төрле экспонатларга бай булуы сокландырды. Без анда сугу станогы, сәгать, чигелгән сөлгеләр, сугылган паласлар белән янәшәдә глобус, парта, галстук, язу машинкасы, китаплар кебек бик күп экспонатлар белән очраштык.

Аннан, шау-гөр килеп, «Б» сыйныфының төп бүлмәсе булган химия кабинетына

үттек. Кабинет үзгәргән – парталар азайган, укытучы Гомәр абый Сабитов утырган зур өстәлне дә кечкенәсе алыштырган. Укытучы абыебыз инде юк, мәрхүм. Аннан чыгып, бөтен мәктәпне бер итеп, коридор буйлап, спорт залы ишекләренә кагылып китеп, алгебра кабинетына үтәбез. Алгебра, геометрия дәресләрен безгә Сәкинә Сафа кызы Ркиева укытты. «А» сыйныфының

житәкчесе дә ул булды. Сәкинә апабыз исән-сау, ләкин безнең белән очрашуга гына килә алмады.

Барыбыз да парта артларына тезелешеп утырдык. Гөлнур безгә ачык дәрес бирде. Мәктәпнең бүгенге көне белән таныштырып: «Бүгенге көндә мәктәбебезне яш, житез, таләпчән, өлгер житәкче Зиннәтуллин Рамил Ринат улы житәкли. Мәктәптә барлығы 17 класс, 312 укучы укый. Быел 9нчы сыйныфыны – 40 укучы, 11не – 4 укучы тәмамладылар. ОГЭ, ЕГЭ ны да уңышлы билгеләренә тапшырдылар. Коллективта 30 укытучы дус, тату эшлибез», – диде. Шигъри күңелле Гөлнурыбыз мәктәп белән таныштыруын үзе язган шигърь юллары белән тәмамлады:

Бүген безне бергә жыйды мәктәп – оябыз,
Еллар аша жылылығын аның тоябыз.
Балачак, яшьлек эзләрен кабат барларга
Очраштырсын, күрештерсен мәктәп алда да!

Шулай була күрсен, озын гомер, сәламәтлекләр биреп, сыйныфташлар белән киләчәктә дә очрашырга насыйп булсын диеп, мәктәп белән сабуллаштык. Ләкин таралышмадык, укытучыбыз Сәкинә апа яшәгән йортка юнәлдек. Алар 1970 елларда мәктәптә директор урынбасары булып эшләгән Мингалиева Рәфисә Шәрип кызы белән күрше булып яшиләр. Көннең матур, кояшлы, жылы булуыннан файдаланып, без аларның икесен дә урамга чакырдык. Сәкинә апабызның моннан 45 ел элек мәктәпне тәмамлаган укучыларының һәрберсен тануы безне сокландырды. Үзе дә күп еллар укытучы булып эшләгән (*хәзерге көндә лаеклы ялда*) сабакташыбыз Флера Нуруллина Сәкинә апага гына хас булган укыту алымнарын искә алып үтте. Үзенең эшендә дә ул алымнарны куллануын житкереп, остаз-укытучысы Сәкинә апага рәхмәтен белдерде. Һәрберебез йөрәгебездән чыккан изге теләкләребезне, рәхмәтләребезне укытучы апаларыбыз – Сәкинә Сафа кызы белән Рәфисә Шәрип кызына ихластан житкердек. Киләчәктә дә очрашып, күрешеп торырга насыйп булсын дигән теләкләрне ишеттердек. Очрашу истәлегә итеп зур чәчкә бәйләмә белән бүләкләр тапшырдык.

Очрашуыбыз Норлат авылында «Мәдинә» кафесында дәвам итте. Безне «Сабакташлар» жыры яңгыраган матур бүлмә каршы алды. Очрашуның тамадасы Лилия Сибгатуллина бәйрәмебезгә матур төсмерләр өстәде. Ул, моңлы, серле тавышы белән жырлар сузды, төрле халык биюләре костюмнарын киертеп егетләребезне биетте, төрле уеннар белән аралаштырып, мәжлесне югары дәрәжәдә алып барды. Мул сыйлы табын артында мәктәп елларының янә күңелле, матур хатирәләрен яңарттык, кызыклы-шаян мизгелләрен искә төшердек.

Мәктәп елларында һәр кичәнең бизәге булган жырчыларыбыз Гыйбадуллина Гөлнур, Зыятдинова Фәридә, Зәбихуллина Резедәләренң жырларын тыңладык. Жирле шагыйрә, сабакташыбыз Гайнетдинова Резедә сүзләренә Ренат Шаһидуллин иҗат иткән бүгенге көндә бик популяр булган «Сары розалар» жыры һәркем күңеленә хуш килде.

Төшләрәмдә бүләк иттең миңа
Матур гөлләр, сары розалар.
Сары төсләр сагыш билгесе бит
Үзәгемне өзеп алалар.

Һәркөн иртән күрәм бу төшемне
Кочагында сары розалар.
Ә күзләрең кара бөрлегәндәй
Гел елмаеп миңа багалар.

Сузасын син миңа кулларыңны
Бирергә дип чәчәк бәйләмен.
Белмисеңме сары розаларның
Чәнечкеле гөлләр булганын.

Йөзләрдән елмая китмәде, истәлек-хатирәләр белән үрелеп барган очрашуыбыз озак сәгатьләргә сузылды, күңелләрдә матур тәэсирләр калдырды. Сабуллашканда киләсе очрашуны озакка сузмаска теләп таралыштык. Шушындый дус-тату сабакташларым, күңел түрендә сакланган истәлекләр барында мәктәп еллары безнең күңелләрдә озак сакланыр эле.

Сабакташларым арасыннан олы начальниклар, югары дәрәжәле җитәкчеләр, зур «бизнесменнар» чыкмаса да, бер жылкуар да юк. Һәрберсе – белемле, үз һөнәрләренең остазлары, яраткан әни, әти, әби, бабай. Һәрчак ярдәм кулын сузарга эзер булган сабакташларым – төзөгән тормышлары, башкарган эшләре белән мактауларга лаек кешеләр.

Тормыш мәшәкәтләре бетәрлек түгел, гомерләр бигрәк тә кыска бит, ярый эле очраштык, сөйләштек, биш елга яшәреп киткәндәй булдык. Очрашуны оештыру өчен алдан йөргән сабакташларга (Зыятдинова Фәридә, Гыйбадуллина Гөлнур, Мингалиева Сания) рәхмәтләренең иң олысы. Киләчәктә дә очрашулар насыйп булсын, иң мөһиме, үзез без исән-сау, илләребез тыныч булсын.

*Роза Хамидуллина,
Норлат мәктәбенең 1979 ел чыгарылыш укучысы.*